

Han talte blandt Andet om Fæstefagen; jeg skal blot nævne en eneste Yttring af det ærede Medlem, nemlig, at vi vilde forbyde Godseieren at købe sin egen Gaard; men naar det er hans egen, behøver han jo ikke at købe den! Allerede dette, at det ærede Medlem siger, at vi vilde forbyde en Mand at købe sin egen Gaard, viser, at han aldeles ikke er klar. Ja, disse velvillige Ord, som det ærede Medlem dernæst udtalte, tør jeg ikke komme tilbage til, den ærede Formand har advaret derimod, og det er jo ogsaa Nødvandige nok. Skulde man tale om Slag i Luften, saa har det ærede Medlem jo en overmaade stor Dygtighed i at vise os, hvorledes noget Saadant skal gøres; jeg vil ikke raade til Østefligning, men han har virkelig en overordentlig stor Dygtighed til at gjøre Slag i Luften. Som en ret karakteristisk Betegnelse skal jeg nævne, at det ærede Medlem efter at have gennemgaaet disse store og vigtige Reforme, vi foreslaa, siger, at det er usle Smaafager. Det ærede Medlem mener, at Kirkeloven, Fæsteloven, Pensionsloven, og Sagen om Ballø og Bemmetofte, ere usle Smaafager, der ikke betyde Noget; jeg skal blot slaa dette fast, det er saa betegnende for det ærede Medlem. Dernæst sagde han med Genfyn til Spørgsmaalet om Ballø og Bemmetofte, at han vilde tage ganske anderledes rask fat, dersom han havde Flertal her i Salen. Ja, jeg tror ogsaa gjerne, at det ærede Medlem vilde tage ganske anderledes fast, men netop derfor vilde han ogsaa komme galt fra det; jeg tror ikke, at det vilde være rigtigt at tage ganske anderledes fat. Det ærede Medlem kom imidlertid ganske kort efter til at udtale, at saadanne Reforme krævede en lang Forberedelse, og at man skulde forberede dem forsigtigt, altsaa vilde han tage langt raske og stærkere fat end vi Andre, men det forbrede dog en lang Forberedelse og Overveielse. Det ærede Medlem var saa god at sige, at jeg ikke vilde give ham Lov til at tale; men jeg har aldrig nogenjinde i mit Liv tænkt paa at forbyde ham at tale, det er Noget, han maa tænke sig, jeg veed ikke af det. — Dernæst hørte vi et Foredrag af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Fenger), med Genfyn til hvilket jeg allerede har udtalt mig angaaende eet Punkt. Naar det ærede Medlem udtalte, at der i Adressen findes enkelte Sætninger, som ikke ere ganske rigtige, saa maa det ærede Medlem tillade mig at sige, at de ere fuldkommen rigtige; men det ærede Medlems Erfaringer, som han paaberaabte sig fra de Stillinge, hvori han har været, have gjort, at han vistnok har faaet et Indtryk af, hvorledes det der er gaaet, et Indtryk, som maa lede ham til at tro, at vi ikke have lempet os efter Ministeriet. Det ærede Medlem vil vistnok finde, at vi mange, mange Gange have lempet os efter ham, da han var Medlem af Ministeriet, det er Noget, som han ikke kan have glemt, men han syntes dog for et Dieblif siden aldeles at have glemt det. Jeg

tror ikke, at der i flere Aar har været nogen Minister, der har havt større Bevise paa, at vi ønskede at lempe os efter ham, end netop det ærede Medlem, og derfor havde jeg virkelig i Stedet for hin Udtalelse om, at vi ikke vilde lempe os efter Ministeriet, ventet at høre Vidnesbyrd fra det ærede Medlem om det Modsatte. Det ærede Medlem kom ogsaa til paa en Maade, der ikke er bevættiget, at ville fortolke enkelte af de Udtalelser, der, saavidt jeg forstod ham, have staaet i det Program, som vi forrige Sommer udsendte; men det ærede Medlem har ogsaa her været meget ubelig i sin Forklaring. Vi have jo netop deri udtrykkelig udtalt det, som han ikke synes at have lagt Mærke til, at alle store Reformspørgsmaal, hvori vore Ansuelser have gjort sig gjældende, have stået paa en vedholdende Modstand hos Regjeringen, og vi oplyste om, at, da vi ikke havde afgjort Flertal i Folkethinget, kunde det ikke forandre, at det kunde gaa saaledes. Jeg tror, at der var flere Yttringer i samme Retning, hvori det ærede Medlem ikke har været berettiget til at lægge den Mening, som han syntes at lægge deri. At vi skulde tale frit ud, sagde saa det ærede Medlem! Ja, jeg veed ikke, hvorledes man skulde tale friere ud, end vi have talt her. Jeg tvivler ikke om, ja, jeg veed endog saa, at der har været Tid, hvor man fra den Side, som det ærede Medlem tilhører, har affattet Adresser. Det kan godt være, at disse talte friere ud; men jeg mener, at her tale vi saa frit ud, at det ikke kan misforstaaes, og flere Talere, der have havt Ordet før det ærede Medlem, have viist, at de forstode Adressen, at de meget vel saae, at der var talt frit ud. Jeg er altsaa meget tilfreds med den frie Udtalelse, der her ligger for, og vi behøve sandelig ikke at tale friere. Jeg er forhindret i at omtale nogle Yttringer af det ærede Medlem angaaende mine formentlige Yttringer i Sylland, thi dem har jeg afviist, og jeg behøver altsaa ikke her at oplyse, hvad jeg der har sagt. Men det ærede Medlem kom til Slutning til at udtale en Formaning til Thinget, en varm Formaning, og jeg vil sige, at naar man skulde have en Formaning, kan man bedst forsones sig med den, naar den kommer fra det ærede Medlem. Han sagde da, at vi ikke skulde gaa saaledes frem, vi skulde give Tid og gjensidig oplyse hverandre. Herpaa vil jeg svare det ærede Medlem, at om vi talte i 8 Dage om denne Adresse og søgte at oplyse hverandre paa alle mulige Maader, kom vi dog ikke nærmere til hverandre, end vi ere. Jeg er overbevist om, at vi ikke kunne oplyse det ærede Medlem saaledes, at han kan faae en anden Mening, end han nu har. Men ligesaa umuligt vil dette være for det ærede Medlem overfor os, saa at denne gjensidige Oplysning kun er at spille Tiden til ingen Verdens Nytte. Han mente ogsaa, at naar man ikke talte med hverandre om en Sag, før den kom ind, vilde dette gøre til at lette